

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Sebastiani Henrici Penzingeri, Consistorialis
Passaviensis, Decani, & Parochi in Trauttmanstorff ad
Laitam Bonus Ordo Triplicis Formatae Concionis Moralis In
Omnia Festa Sanctorum In Amplissima ...**

Penzinger, Sebastian Heinrich

Solisbaci, 1698

Festum Nativitatis Domini.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51763](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51763)

CONCIONES IN FESTUM NATIVITATIS CHRISTI DOMINI

CONCIO PRIMA.

Textus: Ev. angelii. Pannis eum involvit, & reclinarvit eum in presepio, Lucae 2. cap.

Thema. Cur Christus Dei filius, in signis tam vilibus, & exiguis, in mundum advenerit? nempe vilescit, ut misericors sit.

Exordium.

Textus S. Scripturae.

IN Veteri Testamento legimus saepius, Deum suam praesentiam hominibus manifestasse, sed semper in maiestate, & magnificentia; sic Exod. cap. 19. apparuit DEUS in monte Sinai filiis Israel, & se eis manifestavit, sed in tonitru & fulgure: *Caeperunt audiri tonitrua, ac micare fulgura, &c. & timuit populus, qui erat in castris.* Item 2. Paralipom. c. 7. in Dedicatione Templi Salomonis Deus se praesentem exhibuit, sed in magna maiestate: *Ignis descendit de caelo, & devoravit holocausta, & victimas, & Majestas Domini implevit domum, nec poterant Sacerdotes ingredi templum Domini, eo quod impleset Majestas Domini templum Domini.* Et hodie se DEUS exhibuit mundo praesentem, ast in vilissimis signis; in forma infantis, laceris linteolis involuti, in stabulo super stramen in medio pecorum jacentis, & flentis. Audiantur in hanc materiam consolatissime scribentes Patres: *Suscipitur a Majestate humilitas, a virtute infirmitas, ab aeternitate mortalitas;* ita S. Leo Papa serm. 1. de Nativ. Domini. *In stabulo ponitur qui continet mundum, jacet in presepio, & super ipsum mugunt animalia, qui in nubibus tonat,* ita

Patres:

S. Leo.

ita Albertus Magnus. *Nunquid enim Thronus praeseptum, Aula regia stabulum, panni confusi, & veteres, regalis purpura, nodi colligationis & involuionis fibula, curiae regalis frequentia, Joseph & Maria: ita S. Ambrosius apud Mansi in promptuario disc. 3. num. 4. Vide ipsam Sapientiam Patris obmutescentem, fortissimum imbecille, Magnum humilem & abjectum, impassibilem passibilem, divitem pauperem, infinitum finitum: ita Didacus Stella in hac materia, &c. Adimpletum est ergo hodie, quod in sole materiali olim evenit, ut legitur Isaia cap. 18. Sol. 10. gradibus retrogressus est. Sic hodie Sol iustitiae CHRISTUS JESUS retrogreditur, DEUS immortalis, mortalis homo nascitur. Et Verbum Caro factum est, & habitavit in nobis, Joan. cap. 1. DOMINUS omnium servus factus est: Formam servi accipiens in similitudinem hominum factus, & habitu inventus ut homo: ad Philipp. 2. Deus ditissimus, pauper & inops plorat & lachrymatur; DEUS potentissimus super paleas inter bestias jacet in stabulo, quid hoc mei Auditores? quid tam vilia indicia significant? Dicit significationem Guericus Abbas ferm. 3. de Nativitate: *Vilescit, quia misericors esse voluit, tenerior in affectu, quominor est in aspectu.* Melliflue perorat S. Ambrosius lib. 2. in Lucam cap. 2. *Ille parvulus, ille infantulus, ut tu vir possis esse perfectus, ille involutus pannis, ut tu mortis laqueis sis absolutus; Ille in praeseptibus, ut tu in altaribus; ille in terris, ut tu in caelis, ille locum in diversorio non habebat; ut tu plures haberes in caelestibus mansiones.* Consolatissime S. Thomas à Villan. ferm. de Nativ. Domini: *Felices lachrymae, quibus nostra abluuntur crimina, felices ploratus, quibus aeterna gaudia posidemus, felices panni, quibus nostra nuditas operitur, felix arctitudo praesepti, qua nobis amplitudo caeli donatur.**

Albertus Magnus.

S. Ambrosius.

Didacus Stella.

Guericus Abbas.

S. Ambrosius.

S. Thomas à Villan.

CONCEPTUS I.

DEUS immortalis, mortalis nascitur homo, nostram mortalem, & corruptibilem carnem induit, cur hoc? explico me factum, quod Sacra Scriptura describit. Genes. cap. 27. sedula mater Rebecca studuit Jacobo charissimo filio, à sene Isaac paternam

Confirmatio.

nam benedictionem impetrare, audite, qualem actum maternus amor excogitaverit; à naturâ Jacob glaber, & lenis erat, Esau autem hispidus, mater ergo pellibus hœdinis, & hispidis, tegit nuda Jacobi, quæ hispida sentiens Isâac, ad benedicendum Jacob inducitur, & movetur: *Dei tibi DELUS de rore cœli, de pinguedine terra abundantiam frumenti, & Vini, & Olei. &c.* Auditores! Per peccatum Adæ humanum genus incurrit indignationem, & maledictionem Patris æterni CHRISTUS JESUS, ut amans mater, desiderat tollere hanc maledictionem, & loco ejus omnem benedictionem Patris æterni, generi humano impetrare; ad hoc exequendum ecce quem actum invenerit amor: JESUS undiquè lenis, glaber; liber ab hispidis peccatorum aculeis, hirsutam humanam naturam induit, & hanc naturam divinam contextit: quod sentiens Pater æternus, largam cœli, terræque benedictionem Jacobo, homini, impertitus est. In hoc se alterum Sampsonem demonstrans, Judic. c. 14.

CONCEPTUS II.

Sampson, ex mortui & abjecti Leonis ore, dulcem favum mellis exemit, & illo suos recreavit. Favus mellis divina est gratia & benignitas; humana natura abjectus erat Leo, abjecta inquam natura ob prolatam in eam maledictionem: hodiè Christus JESUS ex hanc abjectâ naturâ humanâ, illam assumendo dulcem favum mellis, recuperatæ gratiæ Dei Patris exemit, & omnibus hominibus degustandum attulit, humanum genus exhilaravit: Sic subscribente Apostolo ad Titum cap. 3. *Apparuit benignitas, & humanitas Salvatoris nostri DEI, non ex operibus justitiæ, quæ fecimus nos, sed secundum misericordiam suam, salvos nos fecit.*

CONCEPTUS III.

Nemo dubitat, quin non Christus ocyus perfectus vir in mundum advenire potuisset, cur ergo infans parvus natus est? iterum me explico pulchrâ figurâ Veteris Testamenti: 4. Regum cap. 4. filius

4. filius Sunamitis mortuus est; mœsta mater ad Elifæum Prophe-
tam currit, rogat, & supplicat; vitam det puero defuncto; quid
agit Elifæus? *Incurvavit se super eum*: incurvavit instar parvi
pueri membra sua, & grandem staturam contraxit: os, ad os
pueri, pedes, ad pedes, manus, ad manus defuncti posuit, &
ita defunctum vivum reddidit. Per maledictionem æterni Pa-
tris, mortua, sine gratia, jacuit humana natura; Mater Syna-
goga quàm intensè per multa annorum millia rogat, & obsecrat,
veniat Propheta magnus, vitam, id est, gratiam præbeat emor-
tuæ naturæ humanæ; *Rorate cæli desuper & nubes pluant ju-
stum, aperiatur Terra, & germinet Salvatorem.* Isaïæ 45. cap.
Venit hodiè ad preces toties, & tam longo tempore iteratas,
Propheta magnus CHRISTUS JESUS, & revera: *incurvavit*
se super nos, contraxit suam magnam & immensam Deitatem,
omnipotentiam, majestatem: infans parvus natus est: exindè
homo mortuus maledictione, revixit in gratia: ut iterum Pau-
lus ad Titum 3. *Ut justificati gratia ipsius, heredes simus secundum*
spem vitæ æternæ. Similis in hoc pio Samaritano Lucæ cap. 10.

CONCEPTUS IV.

Homo viator cecidit inter Latrones; qui plagis confectum,
femivivum deseruerunt; pertransit Levita, Sacerdos, &c. Tan-
dem ecce Samaritanus adveniens, miseretur pauperis, duos de-
narios in curam & salutem ejus elargitur. Homo est hic viator,
qui inter latrones; peccatum inquam Adæ, cecidit; pertran-
sierunt hunc miserum Angeli, & Sancti omnes, multis annorum
millibus, abjectum reliquerunt: JESUS piissimus Samaritanus,
hodiè hujus faucii miserus, divinam, & humanam naturam, in
curam, & salutem miseri hominis, ut ita dicam, prodegit.

CONCEPTUS V.

Et nudus venit JESUS in hunc mundum, cur nudus? explico
me denuò figura veteris testamenti: 1. Regum 20. Saul, David
H ad

ad necem persequeretur, Jonathas, ut persecutum salvaret David, exiit se vestibus Regis, ac iis David induit; quibus indutus David, feliciter salvatus est. Hic persecutus David est homo maledictus, & undique ad interitum persecutus. Jonathas divinus, Christus Jesus intimè adamavit persecutum hominem, teste Scriptura Sap. cap. 8. *Delicia mea esse cum filiis hominum.* Ut hunc persecutum salvaret, ne aeternum periret, ecce hodiè vestes, & regium ornatum meritorum suorum detrahit, & exiit Christus, iisdem hominem vestit, & induit, quo astu homo iram Dei, & interitum evasit; gratiam invenit, ita canente Ecclesia: *Qui propter nos homines, & propter nostram salutem descendit de caelo, & incarnatus est, &c.* in hoc se optimum pastorem exhibens, de quo Matth. cap. 9.

CONCEPTUS VI.

Bonus Pastor reliquit nonaginta novem oves, & unicam perditam quaerit. Sic Christus hodiè 99. justos, Angelos inquam, ac Sanctos omnes, cum omnibus caeli deliciis reliquit, deseruit; unum perditum hominem quaerens, & humeris suis, medio crucis, ad ovile caeli deportavit.

Epilogus

Turcarum Imperator Solimannus brutali ira impulsus, filium in cunis jacentem Bajazetem occidere cogitat; crudelis Janitzarus, Barbarus Maurus, ablegatur, ut necem pusioni inferat; is praesto est, jam collo pueri laqueum adaptat innocentem interempturus; dum haec molitur, ecce infans suavissimè Barbarum arridet, sua brachia extendit, erga inimicum suum, quasi eum osculaturus; haec humanitas infantis adeo vicit Barbarum, ut à pessima sua intentione destiterit, innocentem non tantum non laeserit, sed abhinc intimè fovit, & coluerit. O Christiane, tu es ille Barbarus Turca, crudelis Maurus, qui blando & suavissimo puero Jesu, peccatis tuis sapius laqueum adaptasti, &c. Audivisti quam hic infans humanus sit erga te etiam maximum peccatorem, quomodo te gratis & donis cumulaverit: homo natus est, ut tu DEI confors fieres: ad tan-

tam

tam inopiam se redegit, ut tu æternum dives & opulentus fieres; omnia cœli gaudia tui causa dereliquit, ut te horum participem redderet, &c. O non sis Turca deterior! conterere in corde, quod tam humanum offenderis, propone non facere amplius, recompensâ errata bonis operibus, ut in æternum infantis JESU humanitatem & benignitatem in cœlis experiaris.

H 2

PRO

PRO NATALI DOMINI

CONCIO SECUNDA.

Textus. *Natus est vobis, Lucae cap. 2.*

Thema. *Omni homini: etiam vilissimo, pauperrimo, natus est Christus in solatium.*

Exortium.

Textus S. Script.

*Patres
Eccles.*

*S. Maximus
Guericus
Abbas.*

Uod in bonum omnium hominum, etiam minimi, etiam vilissimi, natus nobis sit Christus: testatur nuncius de caelo Angelus: *Natus est vobis Salvator: Annuncio vobis gaudium magnum, quod erit omni populo &c.* Luc. cap. 2. Isaias c. 9. confirmat: *Parvulus natus est nobis, & filius datus est nobis, & S. Apostolus ad Titum c. 3. Apparuit humanitas, & benignitas Salvatoris nostri Dei non ex operibus iustitiae, quae fecimus nos, sed secundum misericordiam suam, salvos nos fecit, &c.* Audiamus & PP. Propter nos homines, & propter nostram salutem descendit de caelis: & incarnatus est: Orat. Ecclesia: Desuper Guericus Abbas: *Puer natus est nobis; non sibi, non Angelus, sibi inquam natus non est, ut scilicet hac nativitate, esse, aut melius esse inciperet, &c.* Angelis natus non est, quia Angelus ille, qui in veritate stabat, reparatione non indigebat, nec illius, qui ceciderat, casus reparabilis erat, &c.

Hinc inquit S. Maximus; hom. 1. de Nativ. *In Nativitate ejus, nostra omnium habet vita natalem: Iterum Guericus Abbas: serm. 2. de Nativ. Verè tu misericors puer natus es nobis, non tibi: lucra nostra, non augmenta tua noscens, de nobis quaesisti, qui ad hoc solum nasci dignatus es, ut nos minoratione tui proveheres.*

Nobis

*N bis ergo puer natus est, nobis filius Dei datus est, meus es, o bone Jesu,
& undequaque meus es, mihi natus à matre, mihi donatus à Patre.* S. Thomas à
Exclamat S. Thomas à Villa Nov. Conc. 4. de Nativ. uti probabo. Villanov.

CONCEPTUS I.

Extra urbem in stabulo natus est Christus: Ita Luc. 2. *Invenietis eum positum in præsepio, quia non erat ei locus in diversorio, &c.* Duplex oritur quæstio? cur Christus extra urbem nasci voluit: & cujus erat illud stabulum, in quo natus est? Ad primam propositionem respondeo, & me secuti moralitate explico; civitatis fores patent quidem omni hora nobilibus; non ita pauperibus; ac exiguis rusticis; item in civitatibus qui nascuntur, morantur, cives suos civitas nuncupat, & numerat: Non ergo nascitur in civitate, ne jure suo Bethlehemitæ, Christum suum dicerent; non nascitur in civitate; nè nobilibus tantum aditus ad Christum pateret. Nascitur ergo extra civitatem in stabulo, quod nullius erat; in fundo communi: Ut noscamus Christum communem, & natum esse omnibus; in stabulo, ubi & vilissimo licet intrare, noscamus etiam vilissimis hominibus patere accessum ad Jesum: qui ut pecora vivunt irrationabilia, & hos non spernere Christum, sed illos ad præsepè suum tolerare, fovere &c. Omnibus natus est.

CONCEPTUS II.

David dum Arcam Domini è domo Abinadab in civitatem regiam transfert, ad hanc translationem omnes tribus & populos totius Regni sui convocat, & citat. 1. Paralip. cap. 13. Cur David omnes homines ad translationem Arcæ convocat? utique cum aulicis suis, ac Sacerdotibus, sat honorificè Arcam transportasset, cur etiam rusticos, & infimæ sortis homines, vult adesse? Abulensis responderet: *ut crederent, quod ad omnes Arca Dei pertineat.* Si solum Rex David, & magni Præceres regni adfuissent, pauperes, viles homines, dubitare potuissent, num ad ipsos Arca Dei pertineat; num & ipsi in Arca Dei partem habeant: ut sciant ergo Arcam Dei ad omnes, etiam vilissimos, pertinere; omnes homi-

nes, vilissimos quosque, David ad translationem convocat. Arca novi testamenti est Christus JESUS, omnibus hominibus apparuit; inquit S. Paulus, & Angelus, *omni populo* communiat; ut discamus JESUM ad omnes homines pertinere, æquè esse pauperum, ac divitum, Regum, ac Rusticorum. Omnibus natus est.

CONCEPTUS III.

Ad Cœnam magnam Lucæ 14. non tam divites, & magni Domini, quàm etiam vilissimi mendici vocati sunt: *Exi citò in plateas & vicos civitatis, & pauperes ac debiles, & cæcos & claudos introduce huc.* Quid hoc; quod & mendici ad Cœnam magnam vocentur? Cœna magna est JESUS incarnatus, ad hanc cœnam, non tam divites, & potentes, etiam infimi homines, & pauperes, vocantur, ut noscas, mi Christiane, JESUM incarnatum non spectare ad Reges, ad divites, & potentes tantum; etiam cuius obvio mendico JESUS est totus & proprius.

CONCEPTUS IV.

Exodi cap. 30. mandat DEUS, Annum 20. si homo accesserit, is indistinctè pro gratia vitæ concessæ Domino Deo medium siclum offerat, *Divites non addet ad medium sicli, pauper nihil minuet.* Cur vult Deus tam pauperem quàm divitem æquale pretium persolvere? Respondeo: ex æquali pretio, æqualis merces judicatur; æquale pretium, medium sicli pro vita sua solvit tam dives, quàm pauper; noscimus, omnes homines coram Deo æquales esse, æquè Deum aestimare pauperem quàm divitem, JESUM natum, pro medio siclo æquè totum esse pauperis quàm divitis; omni homini natus est Christus. Patet hoc ex cap. 4. Marci.

CONCEPTUS V.

S. Marcus narrat magnam turbam concurrisse ad Jesum, ut audirent illum. *Congregata est ad eum turba multa, ita, ut navim ascendens sederet in navi, & omnis turba circa mare super terram erat.*

erat. Navim pro Cathedra CHRISTUS elegit, cur hoc? Cur non in terra stans super monticulum, populo concionatus est? Respondeo: stetit JESUS super monticulum in terra, populus, & turma cinxisset JESUM, hoc est, circa circum JESUM stetit; in medio stans JESUS necessariò aliquibus ex auditoribus, iis nempe, qui ante ipsum stabant, faciem suam, iis autem, qui retrò & post tergum stabant, dorsum vertisset, & monstrasset; in policia mundi alicui faciem monstrare, idem est ac magni aestimare; dorsum verò ostendere, est vili pendere; non ergo monticulum sed navim conscendit CHRISTUS populo concionaturus, in navi sedit, & omnis populus stetit in litore, sicque optimus JESUS omnibus faciem suam, nulli dorsum monstrat: ut videamus, DEUM Salvatorem nostrum, CHRISTUM JESUM, non plus divitem quàm pauperem, sed omnes æquè aestimare; æquè aspicere, æquè fovere. Omnibus natus est.

CONCEPTUS VI.

Salvator noster, qui in communi stabulo natus est, tandem Jerosolymis crucifixus est. Cur rectè Jerosolymis? dicunt docti, Jerosolymam esse medium totius mundi. Desuper me moralitate sequenti explico: Ponamus casum, in media via duorum fundorum crescit arbor; ex hac arbore fructus, sunt fructus communes; spectant tam ad eum, qui ad dexteram, quàm qui ad levam manum, cum suo fundo huic arbori adjacet: in medio mundi, Jerosolymæ, mortuus est JESUS, ut noscamus fructum arboris Crucis, qui JESUS est, esse omnibus hominibus communem, tam eorum, qui ad levam, quàm qui ad dexteram, tam à fronte, quàm à tergo in quatuor mundi partibus morantur, & habitant.

O Christiane, si nunc naturaliter homo rem suam amat, *Epilogus.*
Pater pauper, pauperes suos filios magis amat, quàm alterius
liberos licet ditissimos, licet pulcherrimos, rusticus magis exi-
guam

quam suam casam , quàm regale Principis palatium diligit.
O ecce mi homo etiam pauperrime , vilissime , J E S U S æquè
tuus est , ac est Principis potentissimi : Ergo J E S U M tu-
um ama , dilige , amplectere pusionem ulnis , osculare cen-
ties. Indole, quod tuum JESUM non semper dilexeris,
cum proposito, impostero omnibus viribus
tuum JESUM amare , diligere , millies
potius mori, quàm offen-
dere.

PRO

PRO NATALI DOMINI.
CONCIO TERTIA.

Gaudium magnum. Luc. cap. 2.

Textus

Gaudiosa est dies Natalis Christi, quia omni homini est fructuosa, ac utilis, &c.

Thema.

IN Die Natali magnorum Dominorum, ac Regum festa gaudiosa celebrata sunt, sic legimus Genesis cap. 40. quod Regis Pharaonis Dies Natalis quotannis magno gaudio, & festivo tripudio celebratus sit. Idem Marcus cap. 6. de Die Natali Regis Herodis memorat; est hæc gaudia & Festa Natalitia non erant sine luctu, sine læsione proximi, in natali gaudio Pharaonis periit peccator, pistor suspenditur; in natali gaudio Herodis Regis, Joannes, qui reus censebatur, interficitur, decapitatur; dein gaudium hoc natale solum erat uni genti, gaudium & tripudium tantum pro nobilioribus, plebs exclusa erat. Natalis est hodie dies Christi Jesu, Regis Regum, Domini Dominantium, gaudiosa dies, sine luctu; non enim periit vel condemnatur, sed in gratiam assumitur perditissimus quisvis peccator; gaudiosa Dies, Dies Natalis Christi; non uni genti, sed universo orbi; gaudiosa Dies, Dies Natalis Christi; non tam probis, quam reprobis, non tam justis quam etiam peccatoribus, non tam Primoribus, ut Regibus, Principibus, quam etiam vilissimis, pauperrimis hominibus. Audiatur Leo Papa: serm. 1. *Non enim fas est, ut sit locus S. Leo. ubi natalis est vite.* Et iterum eodem sermone de Natali Domini: *Exultet sanctus, quia propinquat ad palmam, gaudeat peccator, quia invitatur ad veniam; animerur gentilis, quia vocatur ad vitam.* Aureè scribit S. Augustinus: *Deus factus est homo, ut homo fieret Deus; Deus factus est servus, ut homo fieret Dominus; Deus descendit ad terram, ut homo ascendat ad cælum.* Conformiter S. Bernardus hom. 4. super missus est: *Magnus Dominus, quos ut faceret magnos, factus est parvulus.* S. Maximus Episcopus ita intonat: *Justissime fratres festivitatem presentis diei in omni se gaudium totus ubique suscitavit mundus, quia hodie promissus à seculo, universo orbi*

Exordium.

Patres.

S. Augustinus.

S. Bernardus.

S. Maximus.

Judex

Judex natus est, & Redemptor; Concludit S. Gregorius: Cæli Rex, terram nostra carnis assumpsit, infirmitatem nostram illa jam Angelica celsitudo non despicit. Hom. super hoc festum. Desuper Conceptus pandam.

CONCEPTUS I.

Confirmatio. Longo tempore pressi erant Judæi sub dura servitute Pharaonis (describe per longum ex libro Exodi cap. 1.) tandem Deus misertus afflictorum, misit ad populum Judæorum Moysen, qui ex dura servitute eos liberaret, & ad patriam, terram inquam promissam induceret: ut legere est lib. Exodi cap. 3. Quis satis explicare poterit, quantum gaudium inter Judæos fuerit, cum Moysen Salvatorem adesse intellexerint. Ob peccatum Adæ in servitute Dæmonis, Pharaonis, conjectum est genus humanum; omnes homines sclavi & mancipia dæmonis effecti sunt, ac sub durâ hac servitute nimium ingemuit humanum genus; hodie mittitur à Deo Patre Moyses Novi Testamenti, Christus Jesus, qui genus humanum è servitute dæmonis liberet, & per mare rubrum sanguinis sui, in terram promissam, & electam, gaudia inquam cæli inducat. Gaudet nunc captivus, si in libertatem se restitui intelligit; ac patriam suam revisere assecuratur, gaudium ergo magnum hodie hominibus &c.

CONCEPTUS II.

De Agar narrat Scriptura, Genesis cap. 16. ob malitiam ex domo Abrahæ expulsam, in deserto vagam errasse, ac de vita periclitasse; adstat tristi, & summoperè periclitanti speciosus puer, qui viam, quâ periculo evadat, monstrat, ad semitam, & tutam viam deducit; & quantum gavisa fuerit Agar, viso hoc viæ duce, & indice! Ob malitiam nostram expulsi sumus è Paradiso, ac jam aliquot millenis annis in deserto hujus mundi summo animarum periculo erravimus; hodiè natus est speciosus Juvénis Christus Jesus, qui nobis iter tritum, viam tutam ad paradisum demonstrat, meritis suæ natiuitatis in gratiam Dei Patris dirigit; ac in domum Dei iterum pervenire, fidus comes deducit; gaudet nunc peregrinus, qui fors in sylvâ deviat, dum viator obviat, qui viam tutam, & rectam ei monstrat.

frat, gaudeat hodie omnis homo, quoniam hodie obviavit nobis errantibus, & periclitantibus peregrinis in hoc mundo Christus Jesus; viator & ductor noſter fidiffimus, & expertiffimus.

CONCEPTUS III.

Narrat Joannes cap. 5. hominem 38. annis ad piscinam languidum jacuisse, & pauper non poterat convalescere, causam indicans: *hominem non habeo*. Advenit tandem aliquando homo, qui hunc languidum juvit, ut ad aquas perveniret, & sanitatem reciperet; *o quantum gavifus sit ille languidus, hominem adiutorem dum acquisivit!* Hic languidus est genus humanum, jacuit ad 4000. annorum destitutum genus humanum, nemo nec *è* cœlo nec *è* terra adjuvit; ast hodie venit homo adiutor Christus Jesus, qui meritis suis lethalter infirmum genus humanum, ad aquas baptismatis adjuvit; media qua aqua, sanitatem animæ recuperat, culpam Adæ abolet. Gaudet nunc qui longa infirmitate, aut alio morbo afflictus jacet, dum quis homo advenit, qui eum sanat, & restituit. Gaudeat ergo humanum genus, quoniam à lethali febri æternæ mortis, per Jesum hodie hominem factum, liberatum, & sanitati integræ restitutum est.

CONCEPTUS IV.

Dum Saul de Tribu Cis in Regem à Propheta Samuele proclamatus est, quis dubitat, quin non omnes de tribu & familia Cis lætati sint; certò gaudent parentes, gaudent consanguinei quando eis venit nuncium, filium, vel hunc de stemate eorum consanguineum, in magnum Dominum evalisse. Sic inquit Jacob audito nuncio filium suum Joseph regnare in Ægypto: *Jam lætus moriar*: Genes. cap. 46. Christus Jesus Dei filius secundum carnem nobis Frater factus est, dum hodie carnem humanam induit, & *Homo factus est*. Joan. cap. 1. Hic homo Christus, frater noster, *o quantum exaltatus est!* *Data est mihi omnis potestas*, inquit Matth. 28. gaudeat ergo natura humana, quæ, quia divinitati conjuncta est, non potest nobis non prodesse, & fructificare.

CONCEPTUS V.

Refert cap. 5. libri Esther: Signum gratiæ Assyriis fuisse, si Rex virginam auream erga aliquem hominum extendisset, ut experta est Esther

sther, quæ, quia virgam suam auream Adversus erga eam extendit, gratiam cum omni populo Judæorum invenit, libertati restituta, vita donata est. Dicitur Christus Jesus *Virga de radice Jesse*: Isaïæ 11. hanc Virgam, filium suum inquam, hodie Rex Regum, Pater æternus, erga omnes homines extendit, *natus & vobis* Luc. 2. Gaudet nunc reus, si gratiam, si misericordiam accipit, ergo gaudeat omnis homo, cum omnis homo hodiè gratiam Dei, & misericordiam invenerit, per Jesum Christum, gratiâ, & vitâ æternâ donatus sit.

Epilogus.

Gaudium suum homo demonstrat voce, & opere, voce jubilando, canendo, psallendo, &c. opere, donaria, missilia spargendo: gaudium nostrum demonstrando, vocem mittamus; precando & psallendo crebrius, & copiosius ad præsepe Christi. Spargamus & missilia; largas inquam eleemosynas in pauperes; convivium instituamus, devotè Eucharistiam sumendo, ut gaudium nostrum fiat plenum in æternam vitam. Amen.

